

KATEDRA MEDIÁLNÍCH A KULTURÁLNÍCH STUDIÍ A ŽURNALISTIKY
Posudek na bakalářskou diplomovou práci

Diplomant/ka: Eliška Portužáková

Titul (česky + anglicky): Srovnání dvou zpravodajských relací České televize – Událostí a Zpráv v českém znakovém jazyce / Comparison of Two Different News Broadcasts of Česká Televize Channel – „Události“ and „Zprávy v českém znakovém jazyce“

Oponent: Mgr. Zdenka Burešová
(nevyplňuje vedoucí práce)

Hodnoticí kritéria

% podíl na celk.známce hodnocení

Znalost literatury k tématu:	10%	2
Vymezení tématu a formulace cílů práce:	15%	1
Použití relevantních zdrojů a dostatečný počet odkazů; správně vedený vědecký aparát:	5%	3
Logická výstavba práce a strukturace textu:	10%	2
Volba a použití adekvátní metodologie:	15%	1
Dostatečná analýza problému:	15%	3
Ucelené shrnutí výsledků práce a korektně formulovaný závěr:	20%	3
Jazyková úroveň textu (stylistická a gramatická):	10%	2

Celkové hodnocení před obhajobou:

2,1

Do tabulky se wpisují **celá** čísla od 1 do 4, přičemž 1 = výborně, 2 = velmi dobře, 3 = dobře, 4 = nedostatečně. Výsledné hodnocení, které tabulka na základě vepsaných hodnocení sama sečte, převedte do navržené klasifikaci dle platné **klasifikační stupnice** (1 = A; 1,5 = B; 2 = C; 2,5 = D; 3 = E; 4 = F) a vepište do řádku níže.

Navrhovaná klasifikace před obhajobou:

C/D

Témata a připomínky pro obhajobu, průběh obhajoby:

(je nutno vyplnit pro kvalitní přípravu na obhajobu; počet témat a připomínek rozšiřte podle vaší potřeby)

1. Může autorka doložit své tvrzení ze s. 4 „*Pronikání zábavy do zpravodajství můžeme pozorovat i ve veřejnoprávních médiích.*“ za pomoci relevantních výzkumů či odborných textů?
2. Na s. 5 autorka uvádí, že zpravodajské hodnoty jsou „*v mnohém ... použitelné i v současnosti na naše média*“. V čem tedy podle ní použitelné nejsou?
3. Autorka tvrdí, že z každého týdne v roce vybrala jeden den – analyzovala však nikoli 52, ale 46 vysílacích dní. Může tento rozdíl vysvětlit?

Cítí-li vedoucí práce či oponent/ka potřebu vyjádřit se k práci či k průběhu obhajoby verbálně, necht' tak prosím učiní zde:

Předložená práce představuje čtenáři sice pouze elementární, ale přesto dobře provedenou obsahovou analýzu, s jejíž pomocí ilustruje základní rozdíly mezi dvěma zpravodajskými relacemi České televize. Slabšími místy práce je mělké teoretické ukotvení a chybějící hlubší interpretace výsledků analýzy, což vede ke sníženému hodnocení – práce je doporučena k obhajobě s navrženým hodnocením stupněm C/D.

Kapitola věnovaná teoretickým východiskům práce je strukturována poněkud zmatečně a část popisující zpravodajství má spíše podobu neinterpretovaných a vzájemně nepropojených výpisků. Přestože se v ní objevují zajímavé tituly, ne vždy je lze považovat za zcela relevantní (např. publikace z roku 1998 může jen stěží zrcadlit aktuální trendy v oblasti zpravodajských toků).

Jak již bylo zmíněno výše, samotná analýza je nastavena a provedena dobře. Vzhledem k funkci hypoteticko-deduktivního výzkumného postupu (testování teorií) lze některé hypotézy (H1, H2) považovat za nadbytečné, další (H3, H4) jsou však dobře napojeny na testované teorie. Popis postupu provedené analýzy je celkově poměrně zdařilý (např. hypotézy jsou poctivě odůvodněny), ačkoli by čtenář jistě uvítal konkrétní praktické ilustrační příklady k jednotlivým proměnným (např. příklady hard news / soft news). Analyzovaný vzorek (přestože je na s. 29 a s. 37 uvedena jiná velikost co do počtu analyzovaných příspěvků) čítající 92 relací a více než 1000 zpravodajských příspěvků je úctyhodný.

Samotné výsledky výzkumu a rozdíly či naopak shoda mezi analyzovanými pořady jsou zajímavé, u jejich prezentace však postrádám hlubší interpretaci a více příkladů a informací přímo ze vzorku, aby si jej čtenář mohl snáze představit. Prezentace výsledků by si zasloužila větší pozornost (viz „useknutá“ legenda u grafů č. 4 a 6, název „graf 7+8“ či „graf 9+10“ pro jeden graf, chybějící graf či tabulka u posuzování hypotézy č. 3).

Po formální stránce je nutno upozornit na poněkud nestandardní a nejednotné číslování obsahu (užívání stupňů jako „1.0“ a „2.0“). V seznamu literatury chybí řada titulů citovaných v textu (což lze považovat za hrubé porušení citační normy!), namátkou např. Gong 2008, Lokšík 2011, Suralová 2005 či Weaver 1986, u v seznamu uvedených titulů navíc není použit jednotný styl bibliografických záznamů.

Ze stylistického hlediska práce obsahuje několik neobratných formulací a překlepů, celkově však lze jazykovou stránku hodnotit jako zcela přijatelnou.

Podpis oponenta (jen v tištěné verzi):